श्लोक चाळीसची गुप्त इतिहासकथा — क्रमांक अठरा

दुसरे शोक — भाग पाचवा

Jeff Pippenger
2026-07-15

प्रकटीकरण अध्याय नऊमधील निनेवेच्या युद्धाचे प्रतिनिधित्व करणारी “किल्ली” अशा इतिहासात पूर्ण झाली ज्याने एक निर्णायक वळणबिंदू निर्माण केला; आणि अर्थातच, किल्लीचे कार्य तेच असते. माझा दावा असा आहे की निनेवेचे युद्ध इस्लामच्या उदयाची नोंद करणारी केवळ ऐतिहासिक किल्ली नव्हते, तर ते एक भविष्यसूचक किल्लीही आहे. त्या युद्धाची भविष्यसूचक गती दानियेल आणि प्रकटीकरण यांत मांडलेल्या बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या सर्व रेषा दानियेलच्या अकराव्या अध्यायाशी संरेखित करते. असे करताना, ती त्या सर्व राज्यांना दानियेल अकराच्या शेवटच्या सहा वचने यांची साक्ष देण्यास अनुमती देते, आणि त्याहून अधिक महत्त्वाचे म्हणजे—चाळिसाव्या वचनाचा बाह्य गुप्त इतिहास उघडण्यास.

> आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल. मत्तय 16:19.

मोहम्मदाच्या राज्याची मुक्तता आणि उदय

इ.स. ६२७ मधील निनवेची लढाई ही रोमच्या डावपेचांद्वारे, आणि देवाच्या प्रबंधात्मक धुक्याच्या सहवासाने, पराभूत झालेल्या पर्शियन सत्तेच्या अखेरच्या दहा वर्षांची सुरुवात ठरली. तिने तो निर्णायक वळणबिंदू दर्शविला जिथे मोहम्मदच्या इस्लामी फौजा उदयास येऊ लागल्या. त्या लढाईमुळे एक असा अडथळा दूर झाला, जो अस्तित्वात होता; असा अडथळा की, सिद्धांततः, रोम आणि पर्शिया या दोघांनीही आपापली शक्ती टिकवून धरली असती, तर तो कायम राहिला असता. परंतु तसे दोघांपैकी कोणीही केले नाही.

संयम आणि मुक्तता

इस्लामच्या भविष्यसूचक प्रतिकात्मक दर्शनात, धर्मग्रंथाच्या अगदी पहिल्या परिचयापासूनच इस्लामचे आवरण व मुक्तता आपल्याला आढळते, जसे साऱ्याने अब्राहामाला हागार व इश्माएल यांना आवर घालण्यास प्रवृत्त केले.

> तेव्हा साराय अब्रामास म्हणाली, माझ्यावर झालेला हा अन्याय तुझ्यावर असो; मी माझी दासी तुझ्या कुशीत दिली; आणि तिला आपण गर्भवती झाल्याचे दिसताच तिच्या दृष्टीने मी तुच्छ ठरले; परमेश्वर माझ्या आणि तुझ्या मध्ये न्याय करो. पण अब्राम सारायला म्हणाला, पाहा, तुझी दासी तुझ्याच हातात आहे; तुला योग्य वाटेल तसे तिच्याशी कर. मग सारायने तिच्याशी कठोरपणे वागल्यावर ती तिच्या समोरून पळून गेली. उत्पत्ति 16:5, 6.

त्या घटनेपूर्वीही, हागरला भविष्यसूचक कथनात आणण्याचे कारण हेच आहे की, प्रभूने साराला अपत्य होण्यापासून “रोखून धरले” आहे.

> आता अब्रामाची पत्नी साराई हिला त्याच्यापासून अपत्य नव्हते; आणि तिच्याजवळ हागार नावाची एक मिसरी दासी होती. तेव्हा साराई अब्रामास म्हणाली, पाहा, परमेश्वराने मला संतती होण्यापासून रोखले आहे; म्हणून विनंती करते, माझ्या दासीपाशी जा; कदाचित तिच्याद्वारे मला मुले प्राप्त होतील. आणि अब्रामाने साराईचे म्हणणे ऐकले. उत्पत्ति 16:1, 2.

मोहम्मदाला देण्यात आलेली प्रकटीकरण नऊची “किल्ली”, आणि त्यानंतर निनेवेच्या लढाईद्वारे पूर्ण झालेली, ही भविष्यसूचक इतिहासातील कोणत्याही ठराविक टप्प्यावर इस्लामवरील “अटकाव” दूर करण्यात येण्याचे प्रतीक दर्शविते.

> “देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; त्यांचे प्रतिनिधित्व एका संतप्त अश्वाने केले आहे, जो सुटून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर धावून जाण्याचा प्रयत्न करीत आहे आणि आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वहात आहे.”
> Manuscript Releases, volume 20, 217.

मोहम्मदच्या राज्याचा “उदय आणि पतन” हा, उदय आणि पतन इतक्याच अर्थाने नव्हे, तर ‘मुक्तता’ आणि ‘आळा’ अशा स्वरूपात दर्शविला आहे. जेव्हा इस्लामास भविष्यवाणीनुसार मुक्तता दिली जाते, तेव्हा त्या मुक्ततेचे चित्रण निनवेच्या युद्धाद्वारे करण्यात आले आहे.

फक्त हायकारे

सात तुताऱ्यांपैकी, इस्लामचे केवळ “हाय” तुतारेच भविष्यवाणीच्या इतिहासात प्रथम सादर झाल्यापासून कृपाकाळ संपेपर्यंत सातत्यपूर्ण सामर्थ्य म्हणून इतिहासभर पसरलेले आहेत. पश्चिमी रोमावर आलेले पहिले चार तुतारे ओडोआकर, गेन्सेरिक, अत्तिला द हुन आणि ॲलरिक यांचे प्रतिनिधित्व करीत होते; अशा रीतीने ते उत्तरकालातील दैवी प्रबोधक न्यायसत्तांच्या चार प्रतीकात्मक शक्ती ठरतात; परंतु त्यांचा आधुनिक समकक्ष त्या चार प्राचीन सत्तांचा थेट वंशज नाही. परंतु “हाय” तुताऱ्यांबाबत तसे नाही. इस्लाम एकदा इतिहासात प्रवेश करतो, तेव्हा कृपाकाळाच्या समाप्तीपर्यंत तो मुक्तता आणि आवर यांची थेट रेषा सतत चालू ठेवतो, आणि शेवटी कृपाकाळाच्या समाप्तीसमयी तो पूर्णपणे मुक्त केला जातो. “हाय” तुताऱ्यांमध्ये ‘मुक्ततेची’ “किल्ली” निनेवेच्या युद्धाने चिन्हांकित केली आहे.

निकॉमिडिया आणि 27 जुलै, 1299

अग्रदूतांनी 27 जुलै, 1299 हा एकशे पन्नास वर्षांच्या कालखंडाचा आरंभ असल्याचे योग्यरीत्या ओळखले; तो कालखंड 27 जुलै, 1449 रोजी समाप्त झाला, आणि त्यानंतर तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवसांचा कालखंड सुरू झाला, जो 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी समाप्त झाला.

मागील लेखात आम्ही सन १३३३ ते १३३७ या काळातील त्या वेढ्याची ओळख करून दिली होती, जो सुलतान ओरहान गाझी (ऑटोमन बेयलिकचा संस्थापक उस्मान पहिला याचा पुत्र) याने निकोमेदिया या महत्त्वाच्या बायझंटाईन नगरावर घातला होता. हा वेढा निकोमेदियाविरुद्धच्या त्या युद्धाचा समारोप होय, ज्याची सुरुवात त्याचा पिता उस्मान याने केली होती. प्रकटीकरण अध्याय नऊ, वचन दहा येथील एकशे पन्नास वर्षांची सुरुवात २७ जुलै १२९९ रोजी झाली, आणि भविष्यवाणीच्या प्रारंभबिंदू म्हणून त्या आरंभीच्या दिनांकाशी संबंधित इतिहास लक्षात घेतला पाहिजे. उस्मान पहिला (ऑटोमन राजवंशाचा संस्थापक) हा सुलतान ओरहान गाझीचा पिता होता; त्याने २७ जुलै १२९९ रोजी बायझंटाईन साम्राज्याविरुद्ध बाफेउसच्या लढाईत एक लक्षणीय आरंभीचा विजय मिळविला; ही लढाई निकोमेदियाच्या प्रदेशात, निकोमेदिया नगराच्या जवळ झाली होती; जे रोमन आणि आरंभीच्या बायझंटाईन इतिहासातील एक अत्यंत महत्त्वाचे राजधानीचे नगर होते.

पिता आणि पुत्र

२७ जुलै, १२९९ रोजी उस्मानच्या सैन्याने एका स्थानिक राज्यपालाच्या नेतृत्वाखालील बायझंटाईन सैन्याचा पराभव केला. बिथिनिया (अनातोलियाच्या वायव्य भागात) येथे सत्ता एकवटण्यास त्याने प्रारंभ केल्यानंतर उस्मानला लाभलेल्या पहिल्या मोठ्या स्वतंत्र लष्करी यशांपैकी ही लढाई एक मानली जाते. एका लहान तुर्की बेयलिक (आदिवासी संस्थान) पासून पुढे उगवत्या शक्तीत झालेल्या संक्रमणातील हा एक महत्त्वाचा टप्पा ठरला; हीच ती शक्ती होती जी शेवटी बायझंटाईन प्रदेशांना आव्हान देऊन त्यांवर विजय मिळवणार होती. ती तारीख इस्लामच्या वाढीच्या एका कालखंडाची सुरुवात दर्शविते, ज्यामुळे अखेरीस १४५३ मध्ये कॉन्स्टँटिनोपलच्या पतनाच्या वेळी ऑटोमन साम्राज्याची स्थापना झाली. उस्मानने गाझी योद्ध्यांचा (इस्लामी प्रेरणेतून सीमाभागात आक्रमण करणारे लढवय्ये) उपयोग केला, आणि तेथून गाझी सीमाभागीय योद्ध्यांचे एका अधिक संरचित सैन्यात रूपांतर होण्यास सुरुवात झाली; या सैन्याचा विकास उस्मानपासून पुढे त्याचा पुत्र ओरहान याच्यापर्यंत क्रमशः होत गेला. उस्मानच्या

वारशातील इतर महत्त्वाच्या घटकांपैकी एक म्हणजे त्यामुळे इस्लामला संपत्तीवर ताबा टिकवून ठेवणे शक्य झाले; याउलट गाझी योद्ध्यांच्या युद्धपद्धतीत, त्यांच्या अव्यवस्थित झडप घालून माघार घेण्याच्या डावपेचांमुळे, त्यांना त्यांच्या विजयांची लूट तर मिळत असे, परंतु कोणताही भूभाग कधीच मिळत नसे.

२७ जुलै, १२९९ रोजी, उस्मानने निकोमेदिया प्रदेशात एक मोहीम आरंभ केली, आणि चौतीस वर्षांनंतर त्याच्या पुत्राने राजधानीचे नगर निकोमेदिया यावर चार वर्षांचा वेढा आरंभ केला. आरंभी पिता आणि समाप्तीला पुत्र. निकोमेदिया म्हणून दर्शविलेल्या प्रदेशाविरुद्ध युद्ध सुरू होते आणि निकोमेदिया प्रदेशाची राजधानी असलेल्या निकोमेदियाच्या जिंकण्याने ते समाप्त होते. १२९९ ते १३३७ हा अडतीस वर्षांचा कालावधी आहे, आणि भविष्यवाणीच्या दृष्टीने “अडतीस” हा अंक उठून उभे राहण्याचे प्रतीक आहे.

> “आता उठा,” मी म्हणालो, “आणि झेरेद ओढा पार करा.” मग आम्ही झेरेद ओढा पार केला. आणि कादेशबर्णेयाहून निघून आम्ही झेरेद ओढ्यापर्यंत येईपर्यंतचा कालावधी अठ्ठावीस वर्षांचा नव्हे, तर अडतीस वर्षांचा होता; जोपर्यंत युद्धासाठी योग्य असलेल्या पुरुषांची ती सर्व पिढी छावणीमधून नष्ट होऊन गेली नाही, जसे परमेश्वराने त्यांच्याविषयी शपथपूर्वक सांगितले होते. अनुवाद २:१३, १४.

२७ जुलै, १२९९ पासून २७ जुलै, १४४९ पर्यंतची एकशे पन्नास वर्षे ही प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायातील दुसऱ्या धिक्काराच्या ऑटोमन साम्राज्याच्या स्थापनेपर्यंत नेणारा कालावधी दर्शवितात. निकोमिडियाच्या क्रमिक जिंकण्याची अठ्ठेचाळीस वर्षे एका पित्यापासून (उस्मान) आरंभ होऊन त्याच्या पुत्रावर (ऑरफन) समाप्त झाली. हा कालावधी एका जमातीच्या संस्थानाचे साम्राज्यात होणाऱ्या क्रमिक उदयाच्या पहिल्या टप्प्याचे चित्रण करतो.

२७ जुलै, १२९९ पासून २७ जुलै, १४४९ पर्यंतची एकशे पन्नास वर्षे, अडतीस वर्षांच्या समाप्तीचे चिन्ह ठरणारा चार वर्षांचा वेढा समाविष्ट करतात. निकोमिडियाच्या जिंकण्याची सुरुवात पिता उस्मान याच्याकडून झाली होती, आणि त्याचा शेवट १३३३ पासून १३३७ पर्यंत चाललेल्या चार वर्षांच्या वेढ्याद्वारे पूर्ण झाला; हा वेढा उस्मानच्या पुत्राने घातला होता.

जेव्हा २७ जुलै, १४४९ रोजी ती एकशे पन्नास वर्षे समाप्त झाली, तेव्हा बायझँटियमचा सम्राट कॉन्स्टँटाईन अकरावा, म्हणजे पूर्व रोमन साम्राज्याचा शेवटचा कॉन्स्टँटाईन, याने सिंहासन स्वीकारण्यासाठी तुर्कांची परवानगी मागितली. त्या तारखेपासून कॉन्स्टँटिनोपल जिंकले जाईपर्यंत चार वर्षे होती. ती चार वर्षे कॉन्स्टँटिनोपलच्या वेढ्याने संपली, आणि त्या वेढ्यात शेवटचा कॉन्स्टँटाईन मरण पावला. इस्लामचा उदय हा एकशे पन्नास वर्षांच्या भविष्यवाणीतील पहिल्या अडतीस वर्षांनी दर्शविला आहे, ज्यांचा परिपाक चार वर्षांच्या वेढ्यात झाला. जेव्हा ती एकशे पन्नास वर्षे समाप्त झाली, तेव्हा इस्लाम अशा अवस्थेला पोहोचला होता की तुर्कांकडे त्या वेळी असलेल्या सामर्थ्यामुळे पूर्व रोमचा अपमान झाला. २७ जुलै, १४४९ च्या त्या अपमानापासून पुढील चार वर्षांनी पूर्व रोमचा पतन घडवून आणला, कारण कॉन्स्टँटिनोपल वेढ्याद्वारे घेतले गेले. पहिल्या अडतीस वर्षांचा शेवट एका वेढ्याने चिन्हांकित केला आहे, आणि ऑटोमन साम्राज्याची स्थापना देखील एका वेढ्याने चिन्हांकित केली आहे.

३८ आणि ४०

अनुवादव्यवस्थेत मोशेने अनुवर्तनविवरणात दर्शविल्याप्रमाणे, अडतीस हा अंक चाळीस वर्षांच्या अरण्यातील भटकंतीच्या न्यायातील शेवटच्या अडतीस वर्षांचे प्रतीक आहे. म्हणून, प्रतीक म्हणून अडतीस या अंकाचा चाळीस या अंकाशी संबंध आहे. 27 जुलै, 1299 रोजी उस्मानने निकोमिडिया हा प्रदेश घेतला, आणि अडतीस वर्षांनंतर त्याच्या पुत्राने त्या प्रदेशाची राजधानी घेतली. प्रदेश आणि राजधानी दोन्हीही निकोमिडिया होते. इतिहासकार या लढाईची ओळख ‘दोन’ टप्प्यांपैकी पहिला टप्पा म्हणून करतात, जे ऑटोमन साम्राज्याच्या उदयाच्या अगदी प्रारंभाची ओळख पटवितात. इतिहासाने निर्देशिलेला दुसरा टप्पा म्हणजे 1301 मधील निकायाची लढाई होय. तेथे पिता उस्मानने निकाया नावाचा प्रदेश घेतला, आणि 1331 मध्ये, तीस वर्षांनंतर, त्याच्या पुत्राने निकाया नावाचे राजधानीचे शहर घेतले, जे पूर्वीचे रोमन राजधानीचे शहर होते.

1299 आणि निकोमीडिया येथील युद्धाच्या संदर्भात, दोन टप्प्यांपैकी पहिला टप्पा म्हणून, दुसरा टप्पा दोन वर्षांनी, 1301 मध्ये आला. 1299 हे अडतीसचे प्रतीक आहे, आणि दोन वर्षांनंतर (चाळीस) नायसिया प्रदेश पित्याने हस्तगत केला जातो. प्राचीन इस्राएलने उठून वचनदत्त देश हस्तगत करण्यातील अडतीस आणि चाळीस यांचे संबंध 27 जुलै, 1299 आणि 1301 मध्ये दर्शविलेले आहेत. इस्लामच्या उदयातील ते पहिले दोन टप्पे अशा लष्करी मोहिमांनी चिन्हित आहेत की ज्यांची सुरुवात पित्याने प्रदेश जिंकण्याने होते आणि शेवटी पुत्राने त्या प्रदेशाची राजधानी जिंकण्याने समाप्त होते. जेव्हा त्या दोन राजधानी पडल्या, तेव्हा त्या वेढ्यात पडल्या. त्या दोन्ही राजधानी काही काळ पूर्वीय रोमच्या राजधानी होत्या.

२७ जुलै १२९९ आणि १३०१ यांचा परिपाक ११ ऑगस्ट १८४० रोजी होतो, आणि ते १८३८ च्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, जेव्हा लिच यांनी प्रथम आपला दृष्टिकोन आणि तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवसांच्या भविष्यवाणीविषयीचे भाकीत प्रसिद्ध केले; ही भविष्यवाणी शेवटी ११ ऑगस्ट १८४० रोजी पूर्ण होणार होती. मिलराइटांसाठी उठून उभे राहण्याच्या त्या दोन पायऱ्या म्हणजे १८३८ आणि १८४० ही वर्षे होती.

> "इ.स. १८४० मध्ये भविष्यवाणीची आणखी एक उल्लेखनीय परिपूर्ती घडून आली आणि त्यामुळे सर्वत्र व्यापक रुची निर्माण झाली. दोन वर्षे आधी, दुसऱ्या आगमनाचा प्रचार करणाऱ्या प्रमुख सेवकांपैकी एक असलेल्या जोसायाह लिच यांनी प्रकटीकरण ९ याचे एक विवेचन प्रकाशित केले होते, ज्यात त्यांनी ऑटोमन साम्राज्याच्या पतनाची भविष्यवाणी केली होती. त्यांच्या गणनेनुसार, ही सत्ता 'इ.स. १८४० मध्ये, ऑगस्ट महिन्यातील कधातरी' उलथविली जाणार होती; आणि तिची पूर्तता होण्याच्या केवळ काही दिवस आधी त्यांनी असे लिहिले: 'पहिला कालखंड, १५० वर्षांचा, तुर्कांच्या परवानगीने डियाकोझीस सिंहासनावर आरूढ होण्यापूर्वी अचूकपणे पूर्ण झाला असे मानल्यास, आणि ३९१ वर्षे व पंधरा दिवसांचा कालखंड पहिल्या कालखंडाच्या समाप्तीपासून आरंभ झाला असे धरल्यास, तो ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी समाप्त होईल, जेव्हा कॉन्स्टँटिनोपलमधील ऑटोमन सत्ता खंडित होईल अशी अपेक्षा करता येईल. आणि असेच घडलेले आढळेल, असा माझा विश्वास आहे.'—जोसायाह लिच, इन Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, १ ऑगस्ट, १८४०.
>
> "नेमक्या ज्या वेळी निर्देश करण्यात आला होता, त्या वेळी तुर्कीने आपल्या राजदूतांमार्फत युरोपातील मित्रराष्ट्रांच्या संरक्षणाचा स्वीकार केला, आणि अशा प्रकारे तिने स्वतःला ख्रिस्ती राष्ट्रांच्या नियंत्रणाखाली ठेवले. या घटनेने भविष्यवाणीची अगदी तंतोतंत पूर्तता केली. हे ज्ञात झाल्यावर, मोठ्या संख्येने लोकांना मिलर आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी स्वीकारलेल्या भविष्यवाणीच्या अर्थलक्षणाच्या तत्त्वांची शुद्धता पटली, आणि आगमन चळवळीला अद्भुत अशी गती प्राप्त झाली. विद्वान आणि प्रतिष्ठित पुरुष, मिलरच्या मतांचे प्रचार व प्रकाशन या दोन्ही कार्यांत त्याच्याशी सहभागी झाले, आणि 1840 ते 1844 या काळात हे कार्य झपाट्याने विस्तारले." The Great Controversy, 334, 335.

लिचची '३८' मधील भविष्यवाणी आणि '४०' मधील त्याची दुरुस्त केलेली दृष्टी यांत त्याचे अंतिम विधान समाविष्ट आहे, जे त्याने दुरुस्त केलेल्या भविष्यवाणीच्या दहा दिवस आधी, १ ऑगस्ट रोजी लिहिले. त्या भविष्यवाणीची पूर्तता हीच गोष्ट होती जिने बायबलमधील भविष्यवाणीच्या योग्य कार्यपद्धतीविषयी जगाला खात्री पटवून दिली. प्राचीन इस्राएलच्या उभारणीचे चिन्ह ठरलेली अठ्ठेचाळीस वर्षे यात लाल समुद्र ओलांडल्यापासून कादेश येथील पहिल्या बंडापर्यंतची दोन वर्षे समाविष्ट होती.

> कारण ज्या सर्व पुरुषांनी माझे तेज आणि मी मिसरदेशात व अरण्यात केलेली माझी चिन्हे पाहिली, आणि आता या दहा वेळा माझी परीक्षा घेतली, व माझ्या वचनाकडे लक्ष दिले नाही; त्यांनी मी त्यांच्या पितरांना शपथेने देण्याचे कबूल केलेला देश निश्चयाने पाहणार नाही; आणि ज्यांनी मला क्रोधास प्रवृत्त केले, त्यांपैकी एकही तो पाहणार नाही. गणना 14:22, 23.

त्या बंडखोरीची ओळख दहा परीक्षांपैकी अंतिम अशी करण्यात आली आहे. दहा परीक्षांचा दोन वर्षांचा परीक्षाकाल, ज्याची भर अरण्यातील अडतीस वर्षांवर पडते, त्याने 1838 आणि 1840 यांचे पूर्वप्रतिरूप दर्शविले; आणि 1840

मध्ये दहा दिवसांचा एक कालावधी समाविष्ट होता.

आणि 27 जुलै, 1299 रोजी उस्मानासह इस्लामच्या उदयाचा प्रारंभ, 1337 मध्ये चार वर्षांच्या वेढ्याने समाप्त होणारा अडतीस वर्षांचा कालखंड आरंभ करतो. 27 जुलै, 1299 हा तो पहिला टप्पा होता, ज्याला इतिहासकार ऑटोमन साम्राज्याच्या उदयाचा प्रारंभबिंदू म्हणून ओळखतात; आणि दुसरा टप्पा 1301 होता. 1299 आणि 1301 मधील निकोमिडिया व नायसिया येथील युद्धांचे हे दोन टप्पे 1838 आणि 1840 यांचे प्रतिरूप ठरतात. भविष्यवाणीचा प्रारंभ तिचा शेवट स्पष्ट करतो.

निकॉमेडिया आणि निकाया यांनी आपल्या-आपल्या इतिहासकाळात पूर्व रोमच्या राजधानी म्हणून काही काळ तात्पुरती सेवा बजावली. अर्थात, इ.स. ३३० पासून १४५३ पर्यंत अखेरीस कॉन्स्टँटिनोपल हीच पूर्वेकडील राजधानी ठरली. निकॉमेडिया आणि निकाया या कॉन्स्टँटिनोपलच्या पतनाचे प्रतिरूप दर्शवितात; इस्लामी वेढ्यांमुळे ही सर्व शहरे पडली, आणि त्या वेढ्यांनी अशा मोहिमेचा समारोप चिन्हित केला की ज्यात इस्लामने प्रथम त्या प्रदेशावर नियंत्रण मिळविले आणि त्यानंतर राजधानीचे शहर हस्तगत केले.

इ.स. 1333 ते 1337 या चार वर्षांतील पहिला वेढा, भविष्यवाणी समाप्त झाली त्या इ.स. 1449 ते 1453 या चार वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो. तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांनी इस्लाम आवरला जातो, कारण 27 जुलै 1299 आणि 27 जुलै 1449 या इतिहासाच्या अल्फा इतिहासात ‘अडतीस आणि चाळीस’ या वैशिष्ट्यांद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यसूचक सामर्थ्याखाली मिलेराइट लोक ‘उठतात’. इस्लामचे उभे राहणे आणि देवाच्या उत्तरकाळातील दूतांचे उभे राहणे, 38 आणि 40 यांच्या संख्यात्मक संबंधाने रचलेल्या एका संख्यात्मक प्रतीकाद्वारे दर्शविले गेले आहे.

यहेज्केल अध्याय सदोतीसमध्ये इस्लाम हा पूर्ववाऱ्याचा संदेश आहे, जो मृत, कोरड्या हाडांवर फुंकला जातो, जेणेकरून ती उठून एक प्रबळ सेना म्हणून उभी राहावीत. यहेज्केलचा संदेश येतो तेव्हा उभे राहण्यास आरंभ होतो, जसे 1838 आणि 1840 च्या मिलराइट इतिहासात झाले. तो संदेश 9/11 रोजी आला, आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ती हाडे एक प्रबळ सेना म्हणून उभी राहतात. उत्तरकाळात विजयी चर्च म्हणून देवाच्या सेनेचे उभे राहणे 1838 आणि 1840 यांद्वारे प्रतिरूपित केले गेले आहे. 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंड 1840 ते 1844 यांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला होता; परंतु तो 31 डिसेंबर, 2023 पासून नॅशव्हिलच्या अग्निगोलांपर्यंतच्या कालखंडाचेही प्रतिरूप ठरतो.

पूर्वीय रोम

सम्राट कॉन्स्टन्टाइन पहिला (महान) याने साम्राज्याची विभागणी केल्यापासून शेवटच्या कॉन्स्टन्टाइनपर्यंतचा कालखंड पूर्व रोमन साम्राज्याचा भविष्यसूचक इतिहास दर्शवितो. म्हणून हा भविष्यसूचक कालखंड, त्यांच्या नावांतून दर्शविल्याप्रमाणे, एका भविष्यसूचक किंवा प्रतीकात्मक पिता आणि पुत्राने चिन्हांकित केला आहे, जरी कॉन्स्टन्टाइन महान आणि कॉन्स्टन्टाइन अकरावा यांच्यामध्ये थेट रक्तसंबंधीय वंशपरंपरा नव्हती. पहिला आणि शेवटचा कॉन्स्टन्टाइन हे भविष्यसूचक रीतीने अल्फा आणि ओमेगा या प्रतीकांद्वारेही दर्शविलेले आहेत; आणि पित्याने (अल्फा) कॉन्स्टन्टिनोपल ही राजधानी म्हणून निवडली, तर पुत्र (ओमेगा) वेढ्यादरम्यान मरण पावला, जेव्हा कॉन्स्टन्टिनोपल राजधानी राहिली नाही. पूर्व रोमन साम्राज्याचा भविष्यसूचक कालखंड पहिल्या आणि शेवटच्या कॉन्स्टन्टाइन यांनी चिन्हांकित केला आहे. २७ जुलै १२९९ रोजी सुरू झालेल्या १५० वर्षांच्या कालखंडात ३८ वर्षांचा एक कालावधी समाविष्ट आहे आणि त्याचा शेवट ४० वर्षांच्या वेढ्याने होतो. त्या वेढ्याने १४४९ ते १४५३ यांचा पूर्वप्रकार दर्शविला. निकोमीडिया येथील मोहिमेची सुरुवात एका प्रदेशाच्या जिंकण्याने झाली आणि त्या प्रदेशाच्या राजधानीच्या जिंकण्याने तिचा शेवट झाला. पहिला आणि शेवटचा कॉन्स्टन्टाइन यांच्याप्रमाणेच, निकोमीडियाच्या जिंकण्याची सुरुवात एका पित्याने (पहिल्याने) झाली आणि तिचा शेवट एका पुत्राने (शेवटच्याने) झाला.

चार वर्षे

शंभर-पन्नास वर्षांच्या आरंभीच्या काळातील चार वर्षांचा वेढा, ज्यामुळे 1449 मध्ये शेवटचा कॉन्स्टँटाईन याच्या अपमानापासून 1453 पर्यंतच्या त्या चार वर्षांकडे नेण्यात आले, जेव्हा कॉन्स्टँटिनोपलचा वेढा घालण्यात आला आणि ते पतन पावले. दुसऱ्या धिक्काराची समय-भविष्यवाणी, जी तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांचे प्रतिनिधित्व करते, ती 27 जुलै, 1449 रोजी सुरू झाली आणि 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी समाप्त झाली. ती तारीख चार वर्षांच्या कालखंडाच्या आरंभाची खूण करते, ज्याला सिस्टर व्हाईट यांनी देवाच्या सामर्थ्याच्या गौरवशाली प्रकटीकरण असे संबोधले.

> "तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करणार आहे. येथे जगभर व्यापणाऱ्या व्याप्तीचे आणि अपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वकथित केले आहे. 1840–44 मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रगटीकरण होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात दिसून आलेल्या धार्मिक स्वारस्यांपैकी सर्वांत मोठे धार्मिक स्वारस्य दिसून आले; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याखालील सामर्थ्यशाली चळवळीसमोर हे सर्वही मागे पडणार आहे." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 611.

११ ऑगस्ट १८४० रोजी इस्लामाला आवर घालण्यात आला आणि त्यानंतर चार वर्षांचा असा एक कालखंड आला, जो पेंटेकोस्टच्या वेळी पवित्र आत्म्याच्या ओतल्या जाण्याशी तसेच प्रकटीकरण अठराच्या बलवान देवदूताच्या अवतरणाशी सुसंगत आहे, जेव्हा ९/११ रोजी न्यूयॉर्कच्या "महान इमारतींना" तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाने आघात केला. ९/११ हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळाची सुरुवात दर्शवते. शिक्कामोर्तब ही एक कालावधीची प्रक्रिया आहे, आणि त्या शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडाच्या समाप्तीमध्ये त्या कालखंडाच्या आरंभीची लक्षणे आढळतात. ९/११ रोजी जेव्हा ख्रिस्त उतरला, तेव्हा त्याने ३१ डिसेंबर २०२३ रोजी दोन साक्षीदारांना पुनरुत्थित करण्यासाठी अवतरणाऱ्या मिखाएलाचे प्रतिरूप दाखविले, जेव्हा शिक्कामोर्तबाचा अंतिम कालखंड आरंभ झाला.

निनवेच्या युद्धाची जी किल्ली आहे, ती इस्लामच्या विविध मुक्ततांचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यांमुळे 1453 पर्यंत पूर्वीचा रोम कोसळेल. दहाव्या वचनातील "पाच महिने" या एकशे पन्नास वर्षांच्या अवधीत, प्रारंभ आणि समाप्ती या दोन्हींत चार वर्षांचा कालखंड अंतर्भूत आहे. हे दोन चार वर्षांचे कालखंड तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवस यांच्या समाप्तीशी जोडलेले आहेत; त्या कालगणनेने 1840 ते 1844 असा चार वर्षांचा कालखंड दर्शविला, जेव्हा ख्रिस्त "संपूर्ण पृथ्वीला आपल्या गौरवाने प्रकाशित" करील. 1844 मध्ये भविष्यसूचक कालाची अंमलबजावणी थांबली, कारण वेळ "आता पुढे उरणार नाही."

> आणि जो युगानुयुगे जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग आणि त्यातील सर्व गोष्टी, पृथ्वी आणि तिच्यातील सर्व गोष्टी, तसेच समुद्र आणि त्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन असे म्हणाला की, यापुढे विलंब होणार नाही. प्रकटीकरण 10:6.

१३३३ ते १३३७, १४४९ ते १४५३, १८४० ते १८४४

चार-चार वर्षांच्या त्या तीन रेषा 9/11 पासून रविवार कायद्यापर्यंतच्या मुद्रांकनाच्या काळाशी सुसंगत आहेत, आणि त्या 9/11 पासून रविवार कायद्यापर्यंतच्या त्या फ्रॅक्टलशीही सुसंगत आहेत, ज्याचे प्रतिनिधित्व 31 डिसेंबर, 2023 पासून इस्लाम पुन्हा नॅशविलचे अग्निगोल वितरित करण्यासाठी सोडला जाईपर्यंत केले जाते.

३१ डिसेंबर २०२३ पासून नॅशव्हिलच्या अग्निगोलांपर्यंतचा भविष्यसूचक फ्रॅक्टल तीन चार-वर्षीय भविष्यसूचक कालखंडांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला आहे, जे सर्व 9/11 पासून रविवार कायद्यापर्यंतच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळाशी जुळतात. म्हणून, चार साक्षीदार ३१ डिसेंबर २०२३ पासून नॅशव्हिलवरील हल्ल्यापर्यंतचा इतिहास ओळखून देतात, आणि निनवेची लढाई ही या प्रत्येक साक्षीदारासाठी "किल्ली" आहे. 1333, 1449,

1840 आणि 9/11 हे सर्व वळणबिंदू— “किल्ल्या” —होते.

> “भूतकाळातील इतिहासातून शिकण्यासारखे धडे आहेत; आणि या गोष्टींकडे लक्ष वेधले जाते, जेणेकरून सर्वांना समजावे की देव आजही त्याच मार्गांनी कार्य करीत आहे, ज्याप्रमाणे तो सदैव करीत आला आहे. त्याचे कार्य आणि राष्ट्रांमध्ये त्याचा हात आजही तितक्याच स्पष्टपणे दिसून येतो, जसा तो एदेनमध्ये आदामास प्रथम सुवार्ता घोषित झाल्यापासून सदैव दिसत आला आहे.
>
> “राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासात असे काही काळ येतात, जे वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या अधिप्रसादात, जेव्हा हे विविध संकटकाळ येतात, तेव्हा त्या काळासाठीचा प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला, तर आध्यात्मिक प्रगती होते; आणि तो नाकारला गेला, तर आध्यात्मिक अधःपतन व सर्वनाश ओढवतो. प्रभुने आपल्या वचनात सुवार्तेच्या आक्रमक कार्याचे उलगडून दाखविले आहे, जसे ते भूतकाळात पुढे नेले गेले आहे, आणि भविष्यातही, अगदी अंतिम संघर्षापर्यंत तसेच राहील, जेव्हा सैतानी संस्था आपली शेवटची अद्भुत हालचाल करतील.” Bible Echo, August 26, 1895.

निकामीडिया

इ.स. २८४ मध्ये सम्राट झाल्यानंतर, इ.स. २९३ मध्ये डायोक्लेशियनने साम्राज्याचे पूर्व व पश्चिम असे कायदेशीर विभाजन करून टेट्रार्की व्यवस्था स्थापन केली, तेव्हा त्याने निकोमिडियाची रोमन साम्राज्याची पूर्वेकडील राजधानी म्हणून निवड केली. अनेक दशके निकोमिडिया पूर्वेकडील मुख्य प्रशासकीय व लष्करी राजधानी म्हणून कार्यरत होते. कॉन्स्टन्टाईन महानाने जवळील बायझँटियम येथे नवी राजधानी उभारण्याचा निर्णय घेण्यापूर्वी त्याचा उपयोग मुख्य तळ म्हणून केला (ज्याला त्याने इ.स. ३३० मध्ये कॉन्स्टन्टिनोपल असे नाव दिले). कॉन्स्टन्टिनोपल मुख्य राजधानी झाल्यानंतरही, मार्मारा समुद्राच्या पूर्व किनाऱ्यावर सामरिक दृष्ट्या वसलेले असल्यामुळे निकोमिडिया एक महत्त्वाचे प्रादेशिक केंद्र राहिले. म्हणून, रोम किंवा कॉन्स्टन्टिनोपलप्रमाणे ती कायमस्वरूपी राजधानी नव्हती, तरीही रोमन इतिहासातील एका निर्णायक संक्रमणकाळात निकोमिडियाला अधिकृतरीत्या पूर्वेकडील राजधानी म्हणून नियुक्त करण्यात आले होते. त्या एकशे पन्नास वर्षांच्या आरंभी पूर्व रोमन साम्राज्याची एक राजधानी जिंकली जाते, आणि शेवटी पूर्व रोमन साम्राज्याची एक राजधानी जिंकली जाते. या दोन्ही जिंकण्यांमध्ये वेढा घालणे समाविष्ट होते.

डायोक्लेशियन

सम्राट डायोक्लेशियनने इ.स. २९३ मध्ये टेट्रार्की व्यवस्था लागू केली तेव्हा निकोमिडिया यास रोमन साम्राज्याची पूर्वेकडील राजधानी म्हणून अधिकृत मान्यता दिली. टेट्रार्की व्यवस्था ही साम्राज्याच्या पश्चिम व पूर्व अशा विभागांनी बनलेली होती; पूर्व आणि पश्चिम या दोन्ही भागांत एक वरिष्ठ सम्राट (Augusti) आणि एक कनिष्ठ सम्राट (Caesar) असे होते, ज्यामुळे ‘tetrarchy’ या शब्दाने दर्शविलेला चार हा अंक पूर्ण होत असे.

अल्फा आणि ओमेगा

डायोक्लेशियन हा स्मुर्ना मंडळीचा ओमेगा प्रतीक आहे, आणि नीरो हा अल्फा प्रतीक आहे. कॉन्स्टँटाईन द ग्रेट हा पर्गामोस मंडळीचा अल्फा प्रतीक आहे, आणि जस्टिनियन हा ओमेगा प्रतीक आहे.

रोमचे पूर्व आणि पश्चिम अशा ‘कायदेशीर’ विभाजनाचे (जे टिकून राहिले नाही) कार्य डायोक्लेशियनने पूर्ण केले, आणि रोमचे पूर्व व पश्चिम अशा संदेष्ट्यात्मक विभाजनाचे कार्य कॉन्स्टन्टाइनने पूर्ण केले. स्मुर्ना द्वारा प्रतिनिधित्व केलेल्या छळाच्या दुसऱ्या प्रतीकात्मक मंडळीच्या इतिहासकाळात रोमचे कायदेशीररीत्या पूर्व आणि पश्चिम असे विभाजन झाले, आणि पर्गमोस द्वारा प्रतिनिधित्व केलेल्या तडजोडीच्या तिसऱ्या प्रतीकात्मक मंडळीच्या इतिहासकाळात रोमचे संदेष्ट्यात्मकरीत्या पूर्व आणि पश्चिम असे विभाजन झाले. २९३ हे अल्फा होते आणि ३३० हे ओमेगा होते; आणि ११ मे, ३३० रोजी, कॉन्स्टन्टाइन द ग्रेटने कॉन्स्टन्टिनोपलला साम्राज्याची राजधानी म्हणून समर्पित केले.

इ.स. 293 मध्ये डायोक्लेशियनने केलेली कायदेशीर विभागणी त्यानंतर झालेल्या यादवी युद्धामुळे इ.स. 313 मधील मिलानच्या जाहीरनाम्यापर्यंत कोलमडून पडली; त्या वेळी पूर्वेकडील कॉन्स्टन्टाईन आणि पश्चिमेकडील लिसिनियस यांनी मिलानचा जाहीरनामा जारी करून ख्रिस्ती धर्माला कायदेशीर मान्यता दिली, आणि परिणामतः टेट्रार्कीचा—समन्वयाने राज्य करणाऱ्या चार शासकांच्या त्या व्यवस्थेचा, जी कोसळून दोन प्रमुख सत्तांमधील संघर्षात (पश्चिमेतील कॉन्स्टन्टाईन आणि पूर्वेतील लिसिनियस) परिवर्तित झाली होती—प्रत्यक्ष अंत घडविला. ही कायदेशीर विभागणी, जिने एका पतनाला आरंभ करून दिला, विभागणीतून विभागणीपर्यंतच्या वीस वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि या दोन्ही विभागण्यांनी त्या व्यवस्थेच्या पतनास चालना दिली.

स्मुर्ना चर्चची सुरुवात इ.स. ६४ मध्ये नेरोपासून झाली, जेव्हा रोमची महान आग नेरोने ख्रिस्ती लोकांवर छळ करण्यासाठी साधन म्हणून वापरली; कारण नेरोने आग लावल्याचा आरोप ख्रिस्ती लोकांवर ठेवला होता. नेरो हा छळाच्या आरंभीचे चिन्ह ठरतो आणि शेवटच्या दिवसांतील अंतिम छळाचे प्रतीक आहे. तो अंतिम छळ कृपाकाळाच्या समाप्तीपर्यंत चालू राहतो, जेव्हा पोपसत्तेचा अंत होतो आणि तिला साहाय्य करणारा कोणीही नसतो. अशा प्रकारे, छळाचा पहिला कालखंड रोमच्या जळण्याने सुरू झाला आणि तो रोमच्या जळण्यानेच समाप्त होतो.

> आणि त्या पशूवर तू जी दहा शिंगे पाहिली, ती त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उध्वस्त व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळतील. प्रकटीकरण 17:16.

स्मुर्नाच्या मंडळीची सुरुवात इ.स. ६४ मध्ये नीरोपासून झाली, जेव्हा रोमच्या महान आगीचा उपयोग नीरोने ख्रिस्ती लोकांचा छळ करण्यासाठी केला, कारण आग लावल्याचा आरोप नीरोने ख्रिस्ती लोकांवर केला होता. दोनशे पन्नास वर्षांनंतर तिचा शेवट इ.स. ३१३ मध्ये मिलानच्या फर्मानाने झाला. हे “फर्मान” त्या वीस वर्षांच्या कालखंडाचा शेवट आहे, ज्याची सुरुवात डायोक्लेशियनच्या कायदेशीर विभाजनाने झाली होती; आणि ते स्मुर्नाच्या त्या दोनशे पन्नास वर्षांचाही अंत होता, ज्यांची सुरुवात नीरोपासून झाली होती. स्मुर्नाच्या मंडळीद्वारे आणि नीरोद्वारे दर्शविलेल्या त्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या छळामध्ये डायोक्लेशियनने घडवून आणलेल्या अत्यंत भीषण छळाच्या दहा वर्षांचाही समावेश होता. छळाची ती दहा वर्षे डायोक्लेशियनच्या त्या वीस वर्षांच्या कालखंडाच्या उत्तरार्धातील अर्धा भाग होती, ज्याची सुरुवात इ.स. २९३ मध्ये त्याने साम्राज्याच्या कायदेशीर विभाजनाने केली होती. इ.स. २९३ मध्ये डायोक्लेशियनने साम्राज्याचे पूर्व आणि पश्चिम अशा प्रकारे केलेल्या कायदेशीर विभाजनापासून एक वीस वर्षांचा कालखंड सुरू झाला, जो प्रत्येकी दहा वर्षांच्या अशा दोन कालखंडांनी बनलेला होता.

डायोक्लेशियनने साम्राज्याचे कायदेशीररीत्या पूर्व आणि पश्चिम असे विभाजन केले, आणि अशा रीतीने कॉन्स्टँटाइनद्वारे पूर्ण झालेल्या भविष्यसूचक विभाजनाचे प्रतिरूप ठरला. डायोक्लेशियनचे विभाजन पूर्व आणि पश्चिम असे होते, परंतु त्यात पूर्वेकडे दोन शासक आणि पश्चिमेकडे दोन शासक असे होते. प्रत्येक प्रदेशासाठी एक प्रमुख आणि एक दुय्यम शासक. २३ फेब्रुवारी, ३०३ रोजी, डायोक्लेशियनने ख्रिस्ती लोकांविरुद्ध अनेक ‘हुकूमनाम्यां’पैकी पहिले हुकूमनामा जारी केले, ज्याने महान छळाची सुरुवात दर्शविली, (ज्यास डायोक्लेशियनिक छळ असेही म्हणतात), जो रोमन साम्राज्यातील ख्रिस्ती लोकांचा सर्वांत कठोर आणि सर्वाधिक व्यापक छळ होता.

> स्मुर्ना येथील मंडळीच्या दूताला लिही: जो पहिला आणि शेवटचा आहे, जो मृत झाला होता आणि पुन्हा जिवंत आहे, तो असे म्हणतो; मला तुझी कृत्ये, संकटे आणि दारिद्र्य ठाऊक आहे, (तरीही तू श्रीमंत आहेस) आणि जे स्वतःला यहूदी म्हणवितात, पण तसे नाहीत, तर सैतानाची सभास्थाने आहेत, त्यांच्या निंदेचीही मला जाणीव आहे. तू जे काही दुःख भोगणार आहेस त्यांपैकी कोणत्याही गोष्टीला भिऊ नकोस: पाहा, सैतान तुमच्यातील कित्येकांना तुरुंगात टाकील, यासाठी की तुमची परीक्षा व्हावी; आणि तुम्हांला दहा दिवस क्लेश सहन करावे लागतील: मृत्यूपर्यंत विश्वासू राहा, आणि मी तुला जीवनाचा मुकुट देईन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे; जो जय मिळवितो, त्याला दुसऱ्या मरणाची बाधा होणार नाही. प्रकटीकरण २:८–१०.

महासत्तावणूक डायोक्लेशियनच्या उत्तराधिकाऱ्यांच्या काळात (विशेषतः गालेरियसच्या काळात) इ.स. ३१३ पर्यंत चालू राहिली, जेव्हा मिलानच्या जाहीरनाम्याने तिचा शेवट झाला. स्मुर्णा मंडळीने दर्शविलेल्या भविष्यसूचक कालखंडातील ओमेगा छळ म्हणून डायोक्लेशियनचे जे वैशिष्ट्य होते, त्याला छळाचे अल्फा प्रतीक म्हणून नीरो अनुरूप ठरतो. हा छळ पूर्वेकडील कॉन्स्टंटाईन आणि पश्चिमेकडील लिसिनियस यांच्यामधील राजकीय विवाह आणि तह यांद्वारे समाप्त झाला. फेब्रुवारी इ.स. ३१३ मध्ये कॉन्स्टंटाईन आणि लिसिनियस मिलान येथे भेटले आणि त्यांनी मिलानचा जाहीरनामा प्रसिद्ध केला, ज्याने संपूर्ण साम्राज्यात ख्रिस्ती लोकांना (आणि इतरांनाही) धार्मिक सहिष्णुता प्रदान केली. आपली राजकीय युती दृढ करण्यासाठी, या भेटीदरम्यान किंवा तिच्या सुमारास लिसिनियसने कॉन्स्टंटिया (कॉन्स्टंटाईनची सावत्र बहीण) हिच्याशी विवाह केला. हा विवाह एक आदर्श रोमन राजकीय युती होता—दोन सम्राटांमधील करारावर अंतिम शिक्कामोर्तब करणारा—आणि अनेक वर्षांच्या यादवी युद्धानंतर साम्राज्याला तात्पुरती स्थिरता मिळण्यास त्याने मदत केली. ही युती फार काळ टिकली नाही. नंतर कॉन्स्टंटाईन आणि लिसिनियस एकमेकांविरुद्ध लढले, आणि इ.स. ३२४ मध्ये कॉन्स्टंटाईनने लिसिनियसचा पराभव करून एकमेव शासकत्व प्राप्त केले.

नेरोपासून कॉन्स्टन्टाईनपर्यंत स्मुर्णाचा दोनशे पन्नास वर्षांचा भविष्यसूचक कालखंड पूर्ण झाला, आणि इ.स. ३१३ मध्ये पर्गमोसची मंडळी, म्हणजे तडजोडीची मंडळी, सुरू झाली; तिचा शेवट इ.स. ५३८ मध्ये थ्यातिराच्या मंडळीने झाला. स्मुर्णाचे हे दोनशे पन्नास वर्षे छळाच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, आणि त्या एकूण कालखंडाच्या शेवटी डायोक्लेशियनचा छळ प्रकटीकरणातील “दहा दिवस” (दहा वर्षे) पूर्ण करतो, ज्यामध्ये छळाचा सर्वांत भयंकर काळ हा एकूण कालखंडाचा एक फ्रॅक्टल दर्शवितो. ही दहा वर्षे त्या दोनशे पन्नास वर्षांची एक फ्रॅक्टल आहेत. ती दहा वर्षे नेरोच्या छळाच्या ओमेगाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्यांच्या समाप्तीला साम्राज्याची ओमेगा विभागणी पूर्व व पश्चिम अशी झाली.

विवाह आणि घटस्फोट

स्मिर्नाची सुरुवात इ.स. 64 मध्ये रोमच्या दहनापासून झाली आणि दोनशे पन्नास वर्षांनी, इ.स. 313 मध्ये मिलानच्या आज्ञापत्राने आणि पूर्व व पश्चिम यांच्या राजकीय विवाहाने तिचा शेवट झाला. छळाचा दहा-वर्षीय फ्रॅक्टल इ.स. 303 मध्ये सुरू झाला आणि इ.स. 313 मध्ये मिलानच्या आज्ञापत्राने आणि पूर्व व पश्चिम यांच्या राजकीय विवाहाने समाप्त झाला. डायोक्लेशियनने इ.स. 293 मध्ये पूर्व व पश्चिम यांची कायदेशीर विभागणी केली, त्यापासून सुरू झालेली वीस वर्षे इ.स. 313 मध्ये पूर्व व पश्चिम यांच्या राजकीय विवाहाने संपली. इ.स. 313 मधील पूर्व व पश्चिम यांच्यातील विवाह-कराराचा शेवट इ.स. 324 मधील घटस्फोटाने झाला, जेव्हा कॉन्स्टन्टाईनने पश्चिमेच्या लिसिनियसचा पराभव करून रोमचा एकमेव अधिपती झाला. इ.स. 321 मधील पहिल्या रविवारी कायद्यानंतर तीन वर्षांनी इ.स. 324 मधील भविष्यसूचक घटस्फोट झाला.

३१३ ते ३३० या सतरा वर्षांचा कालावधी एका राजकीय विवाहाची ओळख करून देतो; तसेच स्मुर्णा आणि नीरो यांनी दर्शविलेल्या छळाचा अंत, आणि पर्गमोसद्वारे दर्शविलेल्या तडजोडीच्या मंडळीची सुरुवातही दर्शवितो. ३१३ मध्ये विवाहाच्या वेळी पर्गमोसची सुरुवात झाली, आणि त्यानंतर ३२१ मध्ये पहिल्या रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ झालेल्या छळाची सुरुवात झाली. त्यानंतर ३२४ मधील भविष्यसूचक घटस्फोट झाला, ज्यामुळे कॉन्स्टँटाईनच्या अधीन पूर्व आणि पश्चिम एकाच साम्राज्यात आणले गेले. सहा वर्षांनंतर, ३३० मध्ये, पूर्व आणि पश्चिम यांतील विभाजन भविष्यसूचक रीतीने पुन्हा घडवून आणले गेले. ही सतरा वर्षे पर्गमोसच्या मंडळीच्या अल्फा कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो पुढे ५३८ मध्ये थ्यातिराच्या मंडळीचे भविष्यसूचक इतिहासात आगमन होईपर्यंत चालू राहणार होता. तो अल्फा कालखंड ३३० ते ५३८ या कालावधीच्या शेवटी असलेल्या एका ओमेगा इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करणार होता. पर्गमोसचा ओमेगा इतिहास ४९६, ५०८ आणि ५३३ या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो.

सतरा वर्षे

राफियाच्या युद्धातील टॉलेमीने “सतरा वर्षे” राज्य केले, आणि राफियाच्या युद्ध व पॅनियमच्या युद्ध यांदरम्यानही “सतरा वर्षे” होती. ही सतरा वर्षे प्रतीकात्मकरीत्या 313 ते 330 या कालावधीतील सतरा वर्षांशी जुळतात. स्मिर्नाच्या दोनशे पन्नास वर्षांच्या निरोने पर्गामोस मंडळीच्या पहिल्या सतरा वर्षांना पुढे नेले, आणि इ.स.पू. 457 मध्ये तिसऱ्या आज्ञेपासून सुरू झालेल्या दोनशे पन्नास वर्षांशी संबंध जोडतो; हाच दानियेल आठवा अध्याय, चौदावा वचन, येथील 2300 वर्षांचा प्रारंभबिंदू असून तो अॅडव्हेंटिझमचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ आहे. दोनशे पन्नास वर्षांचे ते दोन साक्षीदार बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या दोनशे पन्नास वर्षांशी जुळतात, जे 1776 मध्ये सुरू झाले आणि या वर्षी 2026 मध्ये समाप्त होते.

अॅडव्हेंटिझमचे अग्रदूत 313 ते 330 या सतरा वर्षांना पाहू शकले नाहीत किंवा समजू शकले नाहीत, कारण 1844 मध्ये त्यांना अद्याप सातव्या-दिवसाच्या शब्बाथचा किंवा सूर्याच्या दिवसाचा प्रश्नसुद्धा समजला नव्हता. तथापि, त्यांनी प्रकटीकरण नऊच्या दहाव्या वचनातील एकशे पन्नास वर्षे ओळखली, आणि ती अशा कालखंडाचा प्रारंभबिंदू ठरली ज्यामुळे 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी समाप्त झालेल्या तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांपर्यंत मार्गक्रमण झाले. त्या समजुतीमुळे “देवाच्या सामर्थ्याचे” एक महान “प्रकट होणे” उत्पन्न झाले.

प्रकाशितवाक्य नऊमध्ये अग्रणींनी एकशे पन्नास वर्षांचा दुसरा कालखंड ओळखला नव्हता. त्यांची मूलभूत समज ही त्या पायाभूत व्यासपीठाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यावर प्रकाशितवाक्य नऊतील “नवीन प्रकाश” उभारला गेला आहे. तो प्रकाश निनवेच्या लढाईच्या “किल्ली”द्वारे उघडला जातो. ती “किल्ली” भविष्यवाणीचा विद्यार्थी दानियेल आणि प्रकाशितवाक्य यांमध्ये दर्शविलेली बायबलमधील सर्व राज्ये ओळखू शकावा अशी परवानगी देते. बाबेल, मेदो-पारस, ग्रीस, सेल्युसिड आणि टॉलेमिक साम्राज्ये, मोहम्मदचे राज्य, आणि अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, ती रोमच्या साम्राज्याचे अधिक स्पष्ट गौरवीकरण करते, केवळ रोमच नव्हे तर पूर्वी व पश्चिमी रोमची राज्ये, तसेच संयुक्त संस्थाने (खोटा संदेष्टा), पोपसत्ता (पशू) आणि संयुक्त राष्ट्रे (अजगर) यांच्या उदय व पतनाची ओळख करून देऊन. या सर्व राज्यांच्या सर्व उदय-पतनांमधून अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्या हालचालींची साक्ष मिळते, ज्या शेवटी जगाला अर्मागेदोनकडे घेऊन जातात. ती हालचाल दानियेल अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांमध्ये दर्शविली आहे, आणि त्या हालचालीची सुरुवात चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात दर्शविली आहे.

निनवेची लढाई ही अंतकाळातील घटनांच्या अनुक्रमात रोमच्या साम्राज्याच्या, पूर्व व पश्चिम रोमच्या राज्यांच्या आणि पोपशाही रोमच्या साक्षी एकसंधपणे जुळवून आणण्यासाठी संदर्भबिंदू म्हणून कार्य करणारा भविष्यवाणीतील आधार प्रदान करते. म्हणून, निनवेची लढाई ही रोमविषयीच्या विविध भविष्यसूचक साक्षींचे पूर्णपणे स्पष्टीकरण करणारी किल्ली आहे; आणि दानियेल अकरा अध्यायातील चौदाव्या वचनानुसार, दृष्टान्ताची स्थापना रोमच करते. त्या रेषांना एकत्र आणणारी किल्ली म्हणजे निनवेची लढाई.

प्रकटीकरण नऊमधील शापवाणींविषयी असलेल्या मागील पाच लेखांचे संकलन आपण आपल्या पुढील लेखात आरंभ करू.